

ZARZĄDZENIE NR 5 /2015
REGIONALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA W BIAŁYMSTOKU
z dnia 16 marca 2015 r.

w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody
„Głazowisko Łopuchowskie”

Na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, 628 i 842, z 2014 r. poz. 805, 850, 926, 1002, 1101 i 1863 oraz z 2015 r. poz. 222) zarządza się co następuje:

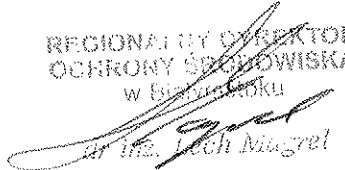
§ 1. Ustanawia się na pięć lat zadania ochronne dla rezerwatu przyrody „Głazowisko Łopuchowskie”, zwanego dalej rezerwatem.

§ 2. Zadania ochronne, o których mowa w § 1, uwzględniają:

- 1) identyfikację i ocenę istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz sposoby eliminacji lub ograniczania tych zagrożeń i ich skutków, określone w załączniku nr 1 do zarządzenia;
- 2) opis sposobów ochrony czynnej ekosystemów, gatunków roślin, zwierząt i grzybów z podaniem rodzaju, rozmiaru i lokalizacji poszczególnych zadań, określony w załączniku nr 2 do zarządzenia;
- 3) wskazanie obszarów objętych ochroną ścisłą, czynną oraz krajobrazową.

§ 3. Obszar rezerwatu objęty jest w całości ochroną czynną.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
w Białymstoku

mgr inż. Lech Nięgel

RADCA PRAWNY

mgr Anna J. Dubiejko
AN 195

Załącznik nr 1

**IDENTYFIKACJA I OCENA ISTNIEJĄCYCH I POTENCJALNYCH ZAGROŻEŃ
 WEWNĘTRZNYCH I ZEWNĘTRZNYCH ORAZ SPOSOBY ELIMINACJI LUB
 OGRANICZANIA TYCH ZAGROŻEŃ I ICH SKUTKÓW**

L.p.	Identyfikacja i ocena istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych.	Sposoby eliminacji lub ograniczania zagrożeń ich skutków.
1.	Rozbijanie, przemieszczanie i wywożenie głazów.	Wzmoczone patrołowanie obszaru rezerwatu przez strażników Suwalskiego Parku Krajobrazowego oraz służby leśne.
2.	Zubożony skład gatunkowy zbiorowisk leśnych. Przegęszczenie drzew prowadzące do osłabienia trwałości drzewostanów.	Regulacja składu gatunkowego i zagęszczenia młodników.
3.	Niszczenie oznakowań i infrastruktury rezerwatu.	Bieżące naprawy i uzupełnianie infrastruktury i oznakowań. Wzmoczone patrołowanie obszaru rezerwatu przez strażników Suwalskiego Parku Krajobrazowego oraz służby leśne w okresie letnim.
4.	Zaśmiecanie terenu.	Zbieranie śmieci. Edukacja społeczeństwa. Wzmoczone patrołowanie obszaru rezerwatu przez strażników Suwalskiego Parku Krajobrazowego oraz służby leśne w okresie letnim.

Załącznik nr 2

**OPIS SPOSOBÓW OCHRONY CZYNNEJ EKOSYSTEMÓW, GATUNKÓW
 ROŚLIN, ZWIERZĄT I GRZYBÓW Z PODANIEM RODZAJU, ROZMIARU I
 LOKALIZACJI ZADAŃ OCHRONNYCH**

L.p.	Rodzaj i rozmiar poszczególnych zadań ochronnych.	Lokalizacja poszczególnych zadań ochronnych (adres leśny).
1.	Regulacja składu gatunkowego i zagęszczenia drzew w młodnikach i drzewostanach. Wywóz pozyskanej biomasy poza obszar rezerwatu.	Oddziały: 185p – pow. 0,91 ha, 185w – pow. 2,52 ha, 185y – pow. 0,78 ha, 185z – pow. 2,24 ha.

2.	Usuwanie śmieci.	Cały obszar rezerwatu.
3.	Naprawa, wymiana lub ustawianie nowych tablic informacyjnych.	Cały obszar rezerwatu.
4.	Wzmoczone patrolowanie obszaru rezerwatu przez strażników Suwalskiego Parku Krajobrazowego oraz służby leśne, szczególnie w okresie letnim.	Cały obszar rezerwatu.

UZASADNIENIE

Zadania ochronne dla rezerwatu przyrody „Głazowisko Łopuchowskie” zostały opracowane zgodnie z art. 22 ust. 2 pkt. 2, ust. 3, 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.).

Rezerwat przyrody „Głazowisko Łopuchowskie” został ustanowiony Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 1 lipca 1988 r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody (M. P. Nr 21, poz. 193). Celem ochrony rezerwatu jest zachowanie nagromadzonych głazów narzutowych stanowiących unikalny zespół form polodowcowych.

Rezerwat przyrody „Głazowisko Łopuchowskie” obejmuje obszar gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa będących w zarządzie Nadleśnictwa Suwałki oraz gruntów innej własności. Pod względem administracyjnym położony jest on w województwie podlaskim, powiecie suwalskim, gminie Jeleniewo.

Z uwagi na charakter rezerwatu oraz cel jego ochrony objęto go ochroną czynną.

Identyfikując istniejące zagrożenia, sposoby ich eliminacji lub ograniczenia oraz określając działania ochronne w rezerwacie uwzględniono jego cel ochrony oraz sytuację w nim panującą od czasu jego ustanowienia. Obecnie głównymi zagrożeniami dla celu ochrony rezerwatu jest rozbijanie, przemieszczanie i wywożenie głazów oraz zubożony skład gatunkowy zbiorowisk leśnych. Proponowane działania ochronne mają na celu wyeliminowanie przedmiotowych zjawisk.

Projekt zarządzenia powstał w porozumieniu z Nadleśnictwem Suwałki (podmiot władający gruntami rezerwatu). Nadleśnictwo Suwałki zgłosiło do zarządzenia poniższe uwagi, do których Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Białymstoku ustosunkował się w poniższy sposób:

1. Zaproponowano dodanie jako jedno z zagrożeń dla rezerwatu: „Naruszanie granic rezerwatu, niszczenie tablic informacyjnych” oraz jako sposób jego eliminacji lub ograniczania: „Oznakowanie granic rezerwatu, umieszczenie i naprawa tablic informacyjnych”. Zapisy te w nieco innym brzmieniu znalazły się w zarządzeniu.
2. Zaproponowano dodanie jako jedno z zagrożeń dla rezerwatu: „Obumieranie drzew powodowane przez masowe występowanie szkodników” oraz jako sposób jego eliminacji lub ograniczania: „Usuwanie drzew zasiedlonych”. Przedmiotem ochrony rezerwatu nie są drzewa, a ich obumieranie nie ma bezpośredniego wpływu na chronione w nim głazy narzutowe dlatego też odstąpiono od uwzględnienia propozycji. Ponadto należy zauważyć, że w ochronie przyrody w odróżnieniu od gospodarki leśnej nie funkcjonuje pojęcie „szkodnika”.
3. Zaproponowano modyfikację zadania ochronnego umieszczonego pod punktem 1 poprzez wskazanie, że pozyskaną biomasę z cięć regulujących skład gatunkowy i

zagęszczenie w młodnikach i drzewostanach należy wywieźć poza teren rezerwatu. W związku z faktem, że celem ochrony w rezerwacie nie jest zachowanie i ochrona drzewostanów tylko zachowanie głązów narzutowych ujęto propozycję z zarządzeniu.

4. Zaproponowano dodanie do zabiegów ochrony czynnej zapisu: „Usuwanie drzew zasiedlonych przez szkodniki owadzie (posusz czynny) – z możliwością pozyskania gatunków iglastych. Usunięte drzewa wywieźć poza granice rezerwatu.”. Przedmiotowy zapis zdaniem organu jest niezasadny. Przedmiotem ochrony rezerwatu nie są drzewa, a ich zasiedlanie przez owady i obumieranie nie ma bezpośredniego wpływu na chronione w nim głązy narzutowe dlatego też odstąpiono od uwzględnienia propozycji. Ponadto należy zauważyć, że w ochronie przyrody w odróżnieniu od gospodarki leśnej nie funkcjonuje pojęcie „szkodnika”. Należy również podkreślić, że drzewa zagrażające bezpieczeństwu powszechnemu np. wskutek obumarcia mogą być ścinane zgodnie z art. 15 ust 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.)

5. Zaproponowano dodanie do zabiegów ochrony czynnej zapisu: „Usuwanie drzew zagrażających bezpieczeństwu ludzi i zwierząt – wywóz pozyskanej biomasy poza rezerwat.”. Dodanie tego zapisu podobnie jak poprzedniego jest nieuzasadnione. Należy zauważyć, że drzewa zagrażające bezpieczeństwu powszechnemu mogą być ścinane zgodnie z art. 15 ust 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.).

6. Zaproponowano dodanie do zabiegów ochrony czynnej zapisu: „Podkrzesanie drzew rosnących wzdłuż drogi publicznej w celu jej odśnieżenia i poprawy widoczności.”. Należy wskazać, że działania te powinny dotyczyć obszaru pasa drogowego, który jest poza rezerwatem. Gałęzie drzew rosnących w rezerwacie mogą być podkrzesywane jeżeli tylko wychodzą poza jego granice i ingerują w pas drogowy drogi publicznej jednakże takie działanie odbywać się powinno poza rezerwatem co jednoznacznie wyklucza możliwość ujęcia tego działania w zarządzeniu. W przypadku natomiast drzew rosnących w rezerwacie zagrażających bezpieczeństwu ruchu drogowego na drodze publicznej należy zaznaczyć, że drzewa te mogą być ścinane zgodnie z art. 15 ust 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.).

7. Zaproponowano dodanie do zabiegów ochrony czynnej zapisów: „Wznawianie granic i odnawianie słupków oddziałowych – według potrzeb. Oznakowanie granic rezerwatu poprzez malowanie zielonych opasek na pniach drzew – według potrzeb.”. Wskazać należy, że oznakowanie rezerwatów zgodnie z art. 115 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.) polega na umieszczaniu na jego obrzeżach lub w jego pobliżu odpowiednich tablic nie zaś na malowaniu opasek na drzewach. Odnawianie słupków natomiast w opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku jest dopuszczalne na podstawie odstępstwa od umieszczania znaków związanych z udostępnianiem rezerwatu ujętego w art. 15 ust. 1 pkt 19. Z uwagi na powyższe nie wprowadzono niniejszych zapisów do zarządzenia.

8. Zaproponowano dodanie do zabiegów ochrony czynnej zapisu: „Dochodzenie rannej zwierzyny w wyniku kolizji drogowych oraz postrzałów na terenie rezerwatu.”. Działanie to nie jest związane z celem ochrony rezerwatu dlatego też jego wprowadzenie nie jest zasadne. W odniesieniu jednak do przypadku wejścia na teren rezerwatu postrzałka lub rannej w wyniku kolizji zwierzyny należy wskazać, że jeżeli taka zwierzyna zagraża bezpieczeństwu powszechnemu to jej dojsięcie i dostrzelenie jest możliwe w oparciu o art. 15 ust 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.).

Wejście w życie niniejszego zarządzenia nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu Skarbu Państwa.